

نشان قدیم (۱۳۸۰-۱۳۶۱)

نشان جدید (طرازی ۱۳۸۰)

نشان دانشکده روابط بین الملل

اندیشه آدمی همواره میان فهم معقول و درک محسوس در آمد و شد است و در این راه گاهی به استنباط معقول از محسوس و زمانی به محسوس ساختن معقولات می‌پردازد. زبان نشانه‌ها و نمادها ابتکار بشر برای ابراز اندیشه و آشکارسازی مفاهیم است. یکی از نمادهای مهم، «نشان سازمانی» است. دانشکده روابط بین‌الملل در سال ۱۳۸۰ خورشیدی، نشان سازمانی نوین خود را از میان ۲۹ طرح پیشنهادی متخصصان گرافیک و حک و اصلاحات مفهومی و شکلی طرح نهایی برگزید.* در طراحی نشان جدید دانشکده رعایت دو ویژگی سادگی و خلوتی، همچنین استفاده از زبان رمز و نماد به جای استفاده از تصریح و القای مستقیم مد نظر بوده‌اند. این نشان از سه بخش اساسی تشکیل شده است:

بخش نخست شامل ۷ ستاره هشت‌پر می‌باشد. این نوع ستاره که از اصلی‌ترین ترکیب‌های به کار رفته در طراحی، صنایع دستی و معماری دوره اسلامی ایران است، «شمسه» نام دارد و به خودی خود یادآور فضای فرهنگی ایرانی است. شمشه (خورشید کوچک) انتزاعی از خورشید است که تداعی‌کننده مفاهیم زیبایی، تعالی، وحدت وجودی و تقدس است. در هنر شمشه، ترکیب دو مربع برای تشکیل یک دایره به عنوان نمادی از وحدت و کمال در نظر گرفته می‌شود. این ترکیب هندسی همچنین نشان‌دهنده ارتباط میان زمین (مربع) و آسمان (دایره) است. مربع به دلیل زوایای قائمه و خطوط مستقیم، نماد ماده و نظم است، در حالی که دایره با خطوط منحنی و بی‌پایان خود نماد روح و ابدیت است. این ترکیب در شمشه‌ها به معنای هماهنگی میان جهان مادی و معنوی نیز هست.

جهان یا هفت اقلیم در فرهنگ کهن ایرانی از هفت زمین و هفت آسمان تشکیل می‌شود، پس هفت شمشه در نشان دانشکده نماد جهان‌شمولی دانش روابط بین‌الملل است. این هفت شمشه در قوسی به دنبال یکدیگر قرار گرفته‌اند و بخشی از شکل دایره (اشاره‌ای به کره زمین) را تشکیل می‌دهند. به علاوه، کمال، یکپارچگی و نبود هرگونه تفکیک و تمایز در شکل دایره و به تبع آن شمشه، رمزی از وحدت، نفی تفرقه و اختلافات مصنوعی است.

بخش دوم متشکل از چهار کمان پیچیده است. این کمان‌ها که تصویری از برگ یا ساقه گیاه با حرکت رو به بالا را ایجاد می‌کنند، نماد رشد، بالندگی، طراوت و شادابی هستند، اموری که زیرساخت محیط دانشگاهی به شمار می‌آیند. تقارب و همسویی این چهار کمان تداعی‌کننده پیام ارتباط و دوستی است که در جای خود هدف غایی ارتباطات و تعاملات بین‌المللی می‌باشد. ۴، عددی ویژه است که ریاضی‌دانان مسلمان آن را از کامل‌ترین ارقام به شمار می‌آوردند. چهار، تعداد حروف کلمه جلاله است و در نشان جمهوری اسلامی ایران نیز به چشم می‌خورد.

بخش سوم عنوان دانشکده و وزارت امور خارجه را (به فارسی یا انگلیسی) در بردارد که بخشی از نشان است. رنگ انتخاب شده برای نشان (دو فام از طیف رنگ سبز) بخشی از طراحی است و به منزله رنگ سازمانی، غیرقابل تغییر است.

* این نشان در دوره ریاست آقای دکتر مسعود اسلامی و با نظارت مفهومی و هنری آقای امیررضا شرکت توسط آقای احمد قائمی مهدوی طراحی شد.